

Поискахъ да присмѣтнѣ колко жито ще трѣба за еднажъ годинѣ и видѣхъ че най-много можахъ да потрошѣ дванадесетъ шиника. И тъй на основѣ на това наредихъ за напредъ съидѣ бжтѣ си.

ГЛАВА XX.

Робинсонъ си направя ладийкѣ, която не може да употрѣби.

Лесно щете повѣрва че всичкитѣ ми размисли ся въртѣхъ всякога все къмъ сушѣтѣ, която открихъ на срѣщу островѣтъ. Мечтаяхъ си че ако бы да миняхъ тамо, щѣхъ да намѣрѣ лесинѣ да ся отмѣнѣ отъ бѣдното си състояніе и не примисляхъ никакъ за прѣмеждіята, които трѣбаше да прѣкарамъ и даже че можахъ да паднѣ въ рѣцѣтъ на челоуѣко-ѣдцы.

Това послѣдното прѣмеждіе бѣше още повѣроятно; защото споредъ прѣсмѣтнуваніята ми не бѣхъ много далечъ отъ Караибскитѣ краеморія.

Отъ най-напредъ помислихъ че ще могѣ да направѣ за употрѣбленіе ладийкѣ на кораба, която морето бѣше исхвърлило на крайтъ, но изгубихъ напрасно цѣлы три мѣсецы. Принудихъ